

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.

Hirdetmények jutányosan számítanak. — Nyilattéri közlemény soronként 30 kr.

Bélyegdíj minden beigtatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség: V. Klapka-útea 162.

hová a lap szerelmi részét illető minden közlemény intéződik.

Kiadóhivatal: III. Jókai-útea 186. Telefon sz. 81
hová az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intéződik.

A szini-évad küszöbén.

Ismét köztünk vannak Thalia papjai és közönségünk az eddiginél fokozottabb mértékben előlegezte nekik a bizalmat, mi a nagy bérletben nyilatkozott meg örvendetesen. És újra szóba kerültek lapjainkban a szinügy égető kérdései.

A vidéki színezet rendezése továbbra is az marad. A belügyminiszter ugyanis, a színészek és szinügyi bizottságok ellen-szenvét tapasztalva, az állam kezdeményezéséből történő rendezést elhalasztotta. Előbb látni akarja, hogy a leghelyesebbnek tartott kerületi rendszer beválik-e segítség nélkül is? A kecskeméti szin-kerületről elmondottuk már egy párszor óhajtainkat, hozzátéve, hogy legfontosabb lépés a kerület városainak tényleges szövetsége. Az idei nyáron Czegléd és Szolnok kimaradtak a sorból, beállanak-e a jövő évre s így biztosítják-e maguknak (mások mellőzésével) jó szintársulatunkat, nyílt kérdés marad.

A másik kérdés, melyet már is szenvedélyes hangon hallunk tárgyalatni, az idej társulat s az igazgató programja. Csóka Sándor igazgató nem ismerve a kecskeméti közönség műgényét és nem számolva nagy szinpartolásával, — vonult be tavaly városunkba. Őszintén, de minden célzatosság nélkül tártuk fel a személyzet és a műsor hiányait, rámutattunk az orvoslas leghelyesebb módjára és a szinügyi bizottság szintén a mi álláspontunkra helyezkedett.

Csóka Sándor igazgató az idén jelentékenyen szaporította s így kiegészítette személyzetét, hisszük, hogy az ensemble javára. Remélhetőleg a szereposztás is szerencsésebb lesz a tavalyinál és nem tolnak megint előre kóristákat magán szereplőknek, vagy mellőznek ambíciózus tagokat.

Az évad újdonságait és fél-újdonságait (az új betanulókat) hasztalan keressük az eléleges szini jelentésekben. Arról, hogy mikor, hol és mennyiért lehet bérelni, sok szó esett azokban; de hogy mit ígér ezek fejében a közönségnek, azt más vidéki direktor pontosabban fel is szokta sorolni. Ilyen program-félét jövőre mi is kérnénk.

Sokat és sokszor feszegetett kérdés a mindennapi előadások és a pénteki szünetelés kérdése. Nemcsak a közönség, hanem a színészek pihentetése s így több próba okán is újra sürgetjük a pénteki szünetet. Az u. n. „népies előadások“-at úgy is csak decembert, január és február hónapokban látogatják tömegesen, akkor pedig a hétfői napot lehet fűntartani számukra. Hanem azok számára csak eredeti és klasszikus darabokat válogassanak ki.

A kis és nagy páholyok eszméjét, a másodemeleti páholyok átalakítását s a földszinti támlásszékek kevesbitését, meg új földszinti páholyok felállítását, — mit több oldalról ajánlottak, — nem léptették életbe az idén sem. Ugy látszik, fáznak tőle azok, a kiken a megvalósi-

tás áll, pedig a színház jövedelmezőségét emelnék vele. Tessék megpróbálni!

A színház-látogató közönség örvedetes szaporodását mutatja az u. n. páros bérlet felkarolása. Rakodczay idejében publikumot is alig lehetett rájuk fogni, tavaly már elegend jelentkezők és az idén sokan lesznek a páros számú estéken is. Jó félház minden esetre. Ime, nekünk adnak igazat a tények, kik a díszes új színházzal a színház-bajjárás föl lendülését is jószoltuk. És ha a páros esték másora nem marad a páratlanoké mögött, rövid időn elérjük majd, hogy mind a két bérletért vetekedni fognak a jelentkezők.

A műsor! Úgy halljuk, hogy Csóka Sándornak vagy 400 darabból álló könyvtára van. Jó lesz, ha a tavaly színre nem került darabokra gondol az idén első sorban, nehogy az utóbbi sasonokban annyiszor látott színművek újra fel-talantassanak a bérlőknek. Azokra a darabokra gondolunk, melyeket tavaly csak egyszer adtak, adjanak helyettük az idén másokat. És nyujtson a művezetés minden tagnak elég alkalmat arra, hogy tehetségét sokoldalulag bemutathassa. Akár egy művezető lesz, akár a rendezők egyetemleg felelősek a művezetésért, de legyen ott egyetértés a kitűzött művészi czélok s a felhasználható eszközökre nézve.

A szinügyi bizottság majd ügyel arra, hogy baj ne essék. Elég nehéz a feladata, ha lelkiismeretesen meg akar

A KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

ÉN SZERELMEM . . .

Tavasztámadáskor
Eszembe jutsz nekem,
Mikor bárányfelhőt
Látok fenn az égen.
Orgonavirágnak
Rügybe-fakadása
Lesz az én szerelmem
Újra-támadása.

Néma, illatterhes
Nyári éjszakákon
Elkerüli fáradt
Lelkemet az álom,
Reszkető ajakkal,
Vágy tüzeben égve,
Nevedet sóhajtom
Fel a mindenségbe.

Sárguló falevél
Zizegő hullása
Nem lesz nagy szerelmem
Csöndes haldoklása.
Költözés madártól
A Te neved kérdem.
Őszi szél zúgása
Rólad mesél nekem.

Zivatáros, rémes
Téli éjszakákon
Ha nem lesz nyugvásod
Hófehér párnádon
'S remegő ajkadon
Csendes ima támad:
Künn a szél-viharban
Lelkem sir utánnad,
Én sírok utánnad . . .

Zádor.

Falusi lakodalomban.

A kis falu megszokott esendjét nagy lármá veri föl: a bírő lánya üli lakodalmát és ez ünnepet jelent az egész környéknek.

A széles, eperfákkal beültetett nagy útezőn közeledik a lakodalmas menet; elől a násznagy, Tseresznyés Gáspár uram, a falu leggazdagabb parasztja, jovialis képű öreg ember, őszbeesavardott haja hosszú fürtökben veri ezüstgombos kabátját; sehogy sem illik belé szelid, józan arczával a mulató rajba. Utána a vőfély, a hóízorgas férfi, kiszolgált kisbíró; fejét — büszkén igyekszik még magasabban hordani, bár ez már láthatólag nehezére esik, — bokrétás kalap föli, jelöl, hogy ő már a császár katonája. Követi őket a viruló szépségű, 16 éves menyasszony, oldalán pár évvel idősebb deli életparjával, lévén már a házasság bevezett tény: a jegyző

szép beszéd kíséretében őszeadta már a fiatalokat; csak hogy a lelkiükkel is leszámoljanak, mennek a pap elé.

Körülöttük a falu apraja-nagyja; kurjongató népség, mely végig dalolja és táncolja a községházától a templomig vezető útat. Az erősebbnembeliek oldalán hatalmas kulacsok, többnyire üresek már, tartalmuk áldozatul esvén a sok szomjas toroknak. A nőnem képviselői eloszolva közzöttük, vékony hangjukkal az éneket igyeksenek teljessé tenni, vagy a menyasszony komoly kíséretét képezvén, arra vetnek irigy pillantásokat.

A haza reményei, az apróság, össze-visza a tömegben, egészítik ki a menetet, azaz hogy még sem ők, mert a cigányokat sem szabad kifelejtenuk, kik keserves állapotú hegedűjükből még keservebb hangokat csikarva ki, az egész nép felkavarta port kénytelenek hátul yelni.

Végre ha elképzeljük a kapukban bámulva ácsorgó vén Dorka-néniket, teljes képét nyerjük egy falusi frigy megkötésének.

A templomból is kijöttek már.

Oththon, a rozszant tornáczos ház alacsony szobáiban terített asztalok várják a vendégeket, a kik dévajkodnak, énekelnek, táncolnak estig, míg csak nem jön a „vacsora“. A szoba a kapadóhány nem épen kellemes illattól büzlük; legkisebb helyet is elfoglalják a tánczó vendégek, gyermekek, cigányok stb.

felelni a művészi és anyagi ellenőrzésnek. Tavaly sokan lanyhasággal vádolták és nem hitték el, hogy jobb társulatot ne kaphattunk volna a Katona József nevét viselő színházba. Azzal az erélyvel azonban, melylyel a személyzet kiegészítését sürgette és keresztülvitte, csak elismerést vívott ki. Hogy volt-e közönség ebbeli eljárásában, azt az idei évad fogja megmutatni. Meg vagyunk győződve, hogy a bevonuló színész-gárda tudása és törekvése legjavát igyekszik majd bemutatni a sajtó lesz a legmeglehetősebb, ha az előadások nívauja emelkedését konstatálhatja.

Nem szívesen nélkülözzük Madách „Ember tragédiájá”-t s a költséges kiállítás dolgában lehetne talán kompromisszumra lépni a városnak és az igazgatónak. Hasznos befektetés volna mindkét fél részére, az bizonyos. És ne feledkezzenek meg az idei 50-ik magyar nyelvű „Bánk-bán” előadásánál az első itteni Bánkról, a veterán Komáromy Alajosról, a ki úgy szeretné eljátszani nekünk félszázados művészpályája jubileumául Tiborcot.

Még egy szép feladat vár egy kecskeméti színházigazgatóra: megmenteni a színpad számára Katona József ama két genialis drámáját, melyek a legjelesebbek a „Bánk-bán” előzői közül, t. i. „Jeruzsálem pusztulásá”-t és a „Lucza széké”-t. Erre eddig egy ittjáró direktor se gondolt! És Voltaire „Zaire”-ja; meg Goethe „Testvérek” cz. kis színműve, melyeket a Katona József-kör köztünk élő érdemes elnöke, mélt. Horváth Döme úr fordított és újabban átdolgozva kiadott, szintén diszei kellene hogy legyenek a kecskeméti színpadnak. Hálás szerep van elég ama darabokban, elhihetik a színészek. S ha mi nem üzünk kultuszt iróinkkal, hogy várhatnók azt másoktól?

Kitűnő polgármesterünk népszínműve „A darázs mérge”, melynek a nyáron

A banya oldalán ágaskodva vigyorog a vármegye-szerte híres cigányprimás, ki már a kezében levő régi hegedűt is flótának nézi, nagyokat fujván annak oldali hasidékaiba; alatta a banda nagymenyű bőgőse kéri folyton az isteni nedűt bőgőjének, mely, csodálatos, nem képes megelni; mellette a klarinét fekete képű gazdája ordítja egy-egy nóta közben, hogy „szomjas a banda”; a brácsos hátát a falnak támasztva szendereg, úgy dolgozván behűnyt szemekkel, mint egy automata; a cselista, mert még ilyen is van, a duhajkodásnak áldozatul esett vonót kötözgeti; a czimbalmos is jó alak, hanem az most a szakácsnének csapja a szelet a konyhában, pár jó falatért közprédára bocsájtván ócska szerszámát.

Gyerek itt is sok van. A vásottabbak egy része helyet szorított magának a sarokban, hogy egymás pinyke-gombját elnyerjék, többen az ételmaradékok elkezelésének nemes mesterségében gyakorolják magukat, a mire ugyan nem volna szükség, de a hősileg szerzett csak jobban esik, míg a nagyon is kiskorúak anyjuk mellé húzódnak, vagy azok ölében bámulnak szerte-szét.

Nemkülömben áll a vőfély: fejét verte már párszor az alacsony tetőbe, de fel sem veszi; egy apró legényke a tönkretett czimbalom tetején dirigálja a cigányt; a vőlegény apja az asztal sarkára hajtván mámoros fejét,

még egy fővárosi átdolgozója is akadt, inkább helyet kérhetne nálunk a mult saison rossz népszínműveinél. S ha egy felvonásos színműhöz rövid operett kelene, eláruljuk, hogy a városi zeneiskola igazgatója most fejezett be egyet s az itteni színház megelőzhetné előadásával azt a fővárosi műintézetet, mely már számít a dallamos, magyar stílusú újdonságra. De nem czélunk kecskeméti szerzők új és színpadra teremt műveit lajstromozni, élelmes igazgató majd nyomukra jő. Mi felhivtuk figyelmét, hogy a helyi irodalom ápolásában is megtudja találni a helyes utat s módot. Neki, ki nevében igazi tragikát bír a személyzet között, tudnia kell, hogy Szigligeti „Perenyiné”-je és Horváth L. „Sophonisbé”-je milyen bravour-szerepek. A közönség is hálás lesz, ha ez irányban kezdeményezést lát és színészei ambícióját is sarkalni fogják a különleges művészeti érdekek.

Ezeket akartuk elmondani az új évad küszöbén, melynek művészi programját még nem ismerjük. Ha a jeleztük irányban fog haladni s az előadó színészek szereptudásra az összjáték harmoniájára s az öntudatos alakításra törekednek, az elismeréssel nem fogunk fukarkodni. Kritikát pártatlanul és mérséklettel gyakorlunk mi mindig.

Üdvözljük körünkben a szintársulatot!!!

(lb.)

A három milliós kölcsön.

II.

Második osztályba a megvalósítandó terveknek és szükségleteknek ama csoportja tartozik, melyek önmaguktól nem fedezik a törlesztési összeget s a mely csoport ennél fogva az előbbinél sokkal nagyobb figyelmet érdemel.

E csoport ismét két alcsoportra oszlik, t. i. olyanokra, melyek már köz-

gyűlési határozatra támaszkodnak s eme közgyűlési határozatok értelmében okvetlenül eszközözendők s olyanokra, melyek még ezután várnak elfogadásra és jóváhagyásra.

A közgyűlésileg elfogadott és megvitott dolgok bővebb megvitatásra és megokolásra szerintünk nem szorulnak. Bölcsen és alaposan meghányta-vetette a közgyűlés az alapok, megfontolva és meggondolva hozta meg rájuk a határozatot s ha nem képeztek volna közszükségletet, határozattá nem is váltak volna.

Ezek a szükségletek, melyek pedig a fedezetnélkülieknek túlnyomó részét képezik, a következők: Az országos tanítói árvaház költségei, a III. kerületi napskola kórházzá leendő átalakítása, a polgári és elemi leányiskola és 12 puszta iskola építése, két gyermek-menhely létesítése, a Czollner-téri lovarda kihegyezése, köz-árnyékszékek felállítására, a város szabályozási terveinek elkészítése; a pusztai iskoláknak távbeszélővel való összekötése; belviz-szabályozási költségek; honvéd-nevelő intézeti alapítvány; a Kossuth-szoborra megajánlott összeg; kecskemét-lajosmizsei s közötti villanyos és tisztaugh-kunszentmártoni vasúthoz való hozzájárulás s a városi székház építési és felszerelési költségeinek többlete.

Mind eme szükségletek tehát, a mint mondtuk, olyan természetűek, a melyek a közgyűlési határozatok értelmében megvalósítandók s így azokra alapot és fedezetet teremteni erkölcsi kötelesség.

Hátra vannak még a még határozatba nem ment, de szükségletek közé igen helyesen felvett alkotások, melyek közül az elsőt, t. i. az iskolák építésére szükséges összeget, mindenesetre olyannak kell tartanunk, a mi okadatolásra nem szorul.

A következő szükségletet, t. i. a katonai kórházi épületnek a gazdasági városháza céljaira, a városi zálogház s esetleg a javadalmi hivatal áthelyezése

alulsa a boldogok álmát, ijesztő hortyogással vegyülvén bele a pokoli zajba, míg élete hű párja az ajtóban kéri ura fejére a gyöngéd női ajakra éppen nem illő áldásokat, sóprút ígérve a mit sem sejtő öregnek.

De ki győznék az érdekesnél érdekesebb alakokat elsorolni? A józanság már nem igen látszik itt honolni, csak az öreg bíró, a menyasszony szülsége képviseli azt. Ő is néha elérzékenyedik, mikor porladozó életépárja jut eszébe.

Még egy öreg ember nem keveredik a mulatók sűrű tömegébe: Tseresznyés bácsi, a násznagy. A tapasztalt öreg csak egykedvűen mosolyog a jókedvű illetén kitérőseire; hozzá van már ehhez szokva, éppen most viseli díszes hivatalát negyvenedszer.

Egy rövid időre áll be csak a csend, mikor a házigazdát megtiszteltek megjelenésükkel a jégző, meg a tiszteltes, de annál nagyobb erővel tör ki azután, mintha ott sem volnának; a magyar paraszt nagyon fesztelenül mulat.

Nagy fölfordulás, a cigányok czineozgása közt végre elfoglalják helyeiket a terített asztaloknál. — Középen az új pár, komolyan, szótlánul ül, előttük egy tányér, egy pohár, a mint a régi jó szokás megköveteli; mellettük a 15—16 éves szép nyoszolyány, arannyal himzett kis koszorúval a fején.

S míg feltalálják a 10—12 fogásból álló vacsorát, (mely beillenék a király asztalára is,*) ékes rimekbe foglalt tréfás beszéddel buzdítván a felszolgáló vőfély a megéhezett vendégeket minden tál etelnél, addig az öreg Tseresznyés az asztalfőnél most is egykedvűen, szeméit merőn maga elé szegezve ül, mintha a mult emlékeiben keresgélne.

Ideglenül éreztem már magam, mióta a józanság elköltözött a rendesen békés lakból, hová véletlenül kerültem (a jégző vendége lévén, nem kerülhettem el a meghívást).

Oda húzódtam az öreg násznagy mellé, hogy beszédbe elegyedjem vele. Eleinte szó volt mindenről, a mi csak gazdaembert érdekelhet, sőt a kifogyhatatlan témát szolgáló adóról is, de egyes szakadozott feleleteknél többet nem lehetett kihúzni az öregből.

Gondoltam, hogy fiatalkorán jár az emlékezete, legalább a magaviseletéből azt következtettem. Mellére eresztett fejét néha föl emelte, hogy egy szomorú arczkifejezés után ismét lassan visszaereszse, egy-egy tört sóhajt bocsájtott útnak, majd fejét újra fölvevén, megint az a szelid arcú, mosolygó öreg volt.

Szóltam neki.

— Ugyan, Tseresznyés bácsi, mi bántja olyan nagyon?

Felriadt merengéséből, de nem felelt.

— Ne rontsa hát itt másoknak is a kedvét ezzel a szomorkodással, — nógattam

végzett való átalakítását, mely 50,000 frtot tesz ki, a viszonyok oly szükségessé teszik, vagy legalább teendők igen rövid idő alatt, hogy ezekről előre nem gondolkozni és nem gondoskodni vétek volna.

25,000 frt költséggel van felvéve egy színházi díszlet-raktár építése, a mi szintén olyan kívánalom, a minek már régen be kellett volna töltve lenni. Kecskemét város nemes lelkű intenciói, melyekkel a nemzetiségünk és irodalmunk ápolására és fejlesztésére oly fontos közreműködő színészet felvirágoztatására törekszik, okvetlenül megkívánják azt, hogy tegyen meg e téren mindent s haladon e tekintetben is azon az úton, a melyen oly szépen megindult.

A vásár-tér rendezése (65,000 frt) régóta szükségletet képez már nálunk, az igényeket a mai állapot a legkisebb mértékben sem elégíti ki s ugyanazt mondhatjuk a Katona-sétátéréről is, melynek rendezése 13,560 frtra vétettet fel. Egyik a megélhetés, a másik a szórakozás és üdülés eszközeinek kellő fokra és helyzetbe emeléséről intézkedik. Örömmel várjuk mindkettő megvalósulását.

A város általános szabályozása és rendezése érdekében 400,000 frt van felszámítva egy kisajátítási alap létesítésére, mely különféle ehhez járuló összegekkel 700,000 frtra emelkednek.

Ez a tétel azt mondhatjuk, sarkpontja az egész munkálatnak. Ha általában dícséretet érdemelnek mind ama nagyszabású dolgok, melyek e javaslat szerint megvalósulnak, ez a legnagyobb szabású érdemli meg a legnagyobb dícséretet.

Kecskemét igazán városá nem lesz addig soha sem, míg szabályozva nem lesz. Lehet nagy kiterjedésű, lehet igen sok lakosa, lehet vagyonos, gazdag, lehetnek pompás épületei, de szabályozás nélkül külsőleg sohasem fogja fel-

venni a város képét s úgy magunk, mint mások szemében messze elmarad attól a nivótól, a melyet elérnie, megtartani és vitatás nélkül birtokolnia kell.

Szabályozás, jöjjön el a te országod! régóta halljuk és sokszor halljuk emlegetni. Tudjuk és tudtuk ennek szükségességét mindig, de tudtuk azt is, hogy szabályozni kisajátítás nélkül képtelenség, kisajátítani pedig pénz nélkül lehetetlen.

Méltó dícséret illeti meg tehát azokat, a kik e kölesön keretét annyira kiszélesítették, hogy a kisajátítási alap létesítése belefért s ezzel a javaslattal tettek városunknak mérhetlen szolgálatot.

Nem hogy sokallanánk tehát ezt az összeget, hanem úgyszólván keveseljük, mert valóban e téren annyi a tenni való, hogy ha sokkal többről lenne szó, még akkor se kellene visszariadnunk.

Ugyan ebbe a kategóriába esik az ivóvíz kérdésének régóta vajudó megoldása is. Megvalljuk, igen szeretnénk, ha a felvett negyvenöt ezer forintból megoldható lenne, de azt hisszük, ez a pénz arra kevés, mert tökéletes rendezését ennyivel megoldhatónak nem gondoljuk.

Fél munkát csinálni pedig, rosszabb a semminél.

A Kozma-féle négyezőg helyeinek rendbehozása 22,000 frttal van felvéve s városunk ezen előkelő pontja valóban meg is érdemli ezt.

Figyelmebe véve most már a bizottság nézete szerint a helypénz emeléséből, a szikrai szőlő-telepből, — a csethali vágójárású földek árából, — az ásvány- és gyártott-vizek megadóztatásából várható 73,782 frt 68 kr. bevétel, ha ez tényleges alapokon nyugszik, a fedezet pár ezer frt híjjával úgyszólván meg van.

De ha még nem szűnyeges alapokon nyugodnék is ez a számítás, még akkor se tartjuk elvetendőnek a dolgot, mert ama tervek megvalósítása oly közszükségletet képez, hogy ezért ha más nem segítene, még egy kis domestica emelést

is szívesen el kellene viselnünk. Erre azonban, tudjuk, hogy nincsen szükség.

Üdvözljük tehát újlag a kiküldött bizottság javaslatát s óhajtjuk, hogy az minél hamarább közgyűlési határozattá váljék.

S. J.

Kecskemét th. város közönségéhez.

Az „Országos Nemzeti Szövetség”, mely hazafiás és humanus ténykedése mellett egyrészt a nemzetiségi, másrészt a szociális igazságok meggátálása, továbbá munkáskönyvtárak, munkás-menházak, munkás-rokkantházak, munkásképző intézetek, munkás-kaszinók stb. létesítése körül fejt ki nagy tevékenységet s mely már Nagyváradon, Aradon, Brassóban, Szerecsenen, Segesváron, Körösbányán, Bródon, Szászsebesen stb. fényes sikerrel alakult meg: elhatározta, hogy a „Kecskeméti Nemzeti Szövetség” megalakítása érdekében megalkot mindit s e végett az előkészítő lépések megtétele iránt alólítottakat kereste meg.

Az „Országos Nemzeti Szövetség” célja: jótékonyaságot gyakorolni és hazafiás gondolkodást terjeszteni s közreműkölni a társadalmi egység és rendet zavaró okoknak és ezek hatásainak megszüntetésében. E céljainak elérésére eszközei közé vette fel a közjólét előmozdítására s a társadalom alsóbb osztályai nyomorának enyhítésére szolgáló intézkedéseket, a külföldnek az itteni viszonyok felől való helyes tájékoztatását, saját céljainak a hazai sajtó útján leendő előmozdítását s társadalmi működés (ünnepélyek) felolvasások, röpiratok és egyéb intézkedések, által a honpolgári együvértartozás és hazafias áldozatkészség ápolását.

Megküldött alapszabályaiban körvonalozott működési köre a következő:

I. A társadalmi ügyek körül:

- Történelmi események emlékkönyveinek megülése és úgy ezek, mint más hazafiás ügyek ismertetése;
- intézkedésekről gondoskodik a székhely a felföldi és dunántúli kívándorlásra által elszakadó honfitársaink megtartására;
- a társadalom intező köreinek figyelmét az aránytalan gyermek-halandóságra s a testi elsatnyulásra irányozza; a baj orvoslására kísérleteket tesz; születési esetre szóló biztosítást kedvezményez; a biztosítási díjak

tovább az öregot, — vagy mondja el a baját násznagy uram; hátha segíthetünk.

— Dehogyan lehet azon már segíteni, — szólalt meg végre, — nincs most nekem semmi bajom, hál' Istennek; régen volt, tán nem is igaz.

Gyöngén bátorítottam még egy kicsit s így látszik, igaz részvétem meghatotta, mert főlhajtott egy pohár bort, bő ingújjával megtörülte hatalmas fehér bajuszát, egyet-kettőt köhített, végre elkezdett beszélni:

— Hisz ha olyan nagyon kíváncsi ösém uram, elmondom én, nem titok az; sokan emlékeznek még rá a faluban...

— Szüretkor lesz negyven esztendeje, hogy én ültem a lakodalmamat. Épen így mulattak nálam is, épen így volt minden. A Jónásnak az apja húzta a régi nótákat... Hej! Az volt ám a zigány! Mikor odajött mellém, a fülemből húzta a „cserebogár”-nótát, hát csak megeredt a köny a két szememből, öleltem, esköltöttem őt is, a hegedűjét, is. Az én vőfélyem, ennek volt valami nagybátyja, ugyanezeket a verseket mondotta; beh szép, derék legény volt...

— Hanem a feleségem, az olyan volt, mint a nyíló rózsza. Ha azokkal a bogárszemeivel rám nézett, csak úgy tódult a fejembe a vér, szinte szédültem a boldogságtól... Még másnak a nézésétől is féltettem.

— Gazdag is volt, jó leánynak is ismer-

tem, még a Ludas Juleza sem tudott róla rosszat mondani. Eszembe jutott még most is, mennyire reszkettem az örömtől, mikor az a dőlczeg ember, a vőfélyem, olyan irigyen rám nézett...

Most tudom már, mit jelentettek azok a kétségbeesett tekintetek is, melyeket a feleségemre vetett...

— Az édes apám, Isten nyugosztalja, mikor intett, hogy menjünk nyugodni, karomra öltöttem a feleségem, boldogan hagytam el a helyemet, aludni tértünk, nem is álmodva arról, mily borzasztó dolgok történének még itt...

Egy pillanatilg pihenni látszott az öreg és mintha egy árnyalattal szomorúbb lett volna, folytatta:

— Másnap aztán hozták a hirt, hogy a vőfély a megdagadt patakba ölte magát; ki is fogták; ott feküdt az a szép legény halva, elváltozva, a küszégházánál. Nekem nagyobb volt akkor a boldogságom, semhogy valami nagyon szívemre vettem volna a dolgot; sajnáltam, őszintén elsírtam. Vak voltam, nem is kerestem az okát halálának, a mit a falu suttozott, arra nem hallgattam...

— Hanem ettől kezdve a feleségem élete oda lett. Sohasem láttam többet mosolyogni, lefogyott, arca beesett, sépadt lett, a kiálló szemeiben sem volt meg az a régi tűz... Kérdeztem én, hogy mi baja, vigasztaltam,

de sohasem felelt. Nem gondoltam én akkor semmit, nem kutattam, elég volt tudnom, hogy a feleségem beteg és tehetetlen fájdalomban majd megőrültem, mert hisz az öreg doktor azt mondta, erre a bajra nincs orvos-ság, majd meggyógyul magától is... Újévre aztán ágyba feküdt és nem telt bele egy hét, meghalt... Utolsó órájában ágya szélére ültetett, ő vigasztalt sírva engem, kért, könyörgött, hogy bocsássak meg neki... és ki-szenvedett...

— Hogy ott láttam magam előtt, holtan, némán, a mint még így is olyan kért, szomorú volt az arca, keservesen sírtam, ráborultam, szóltam neki... nem felelt... Én megbocsájtottam neki.

Oda temettettem a vőfély, a volt szeretője mellé. Minden évben megkoszorúztam a sírjokat, imádkoztam mind a kettőért, — hisz eléggé bűnhődtek...

Elhallgatott az öreg. Az ingújjal, mellyel előbb a bajszát tisztította meg a karcostól, most két nehéz könyvesepet törült fel az évek barázdáitól beszántott arczáról.

S a lárma, a mulatozás folyt tovább és mikor szállásomra tértem, az odahalló kurtantások, meg a bögő vastag hangja minduntalan csak az öreg Tseresznyést juttattak eszembe; hogy mennyi tragikumot is rejt magában ennek az egyszerű parasztnak igénytelen külseje.

Fleischer Béla.

nak lehető legkisebb összegig való leszállítására társadalmi segélyezést, a törvényhozás útján állami hozzájárulást szorgalmaz.

II. A munkás-ügyek körül:

A hazai munkások jogos érdekeinek támogatására intézkedéseket kezdeményez; a munkás-vizonyokat tanulmányozza, a munkások sorsának javítására a társadalmat megnyerni törekszik felolvasások útján és más alkalmas eszközökkel; a munkások közt a hazafias érzést terjeszti, a fiatal munkás-nemzedék nevelését figyelemmel kíséri, munkáskaszinók alapítását kezdeményezi és elősegíti, magyar munkavezetők kiképzését közvetíti, rokkant munkások rendszeres segélyezésére, rokkant házak felállítására mozgalmat indít. A kivándorlást előidéző okok csökkentéséről, a hazai munkásoknak a hazában való foglalkoztatásáról és a munkaközvetítés intézményének életbeléptetéséről, a munkanélküliek statisztikájának elkészítése útján, godoszkodik.

III. A nemzetiségi ügyek körül:

a) A hazafias- és munkás-ügyszályok működésének kiegészítésül, a nemzetiségi elégtelenség és bizalmatlanság eloszlására intézmények létesítése útján kísérleteket tesz;
b) a sajtóiroda útján a külföldi és a hazai sajtóban szemmel tartja a magyarok külföldi kulturális viszonyait, összehasonlítva azokat a magyarországi nemzetiségek helyzetével;

c) minden törvényes eszköz felhasználásával segíteni fogja a külföldön lakó magyarokat abban, hogy anyanyelvük és vallásuk szabad gyakorlatában megahagyassanak.

E működési kör számos ága között nagyon sok van olyan, melynek gyakorlására városunkban, — az itteni viszonyoknál fogva — Istennek hála, tér nem nyílik; egészséges társadalmi és nemzetiségi viszonyaink ezeknél fogva minket csak arra utálnak, hogy azokat, kik hazánk más vidékein nemzetünk és társadalmunk említett bajaiat küzdeni kénytelenek, bátorító szavakkal és erőnkötől telhetőleg anyagilag is támogassunk; ugyanazon működési körben azonban találkozunk oly eszmékkel is, melyek megvalósítása nálunk is kívánatos és hivatva lenne a mi társadalmi és működési viszonyainkra, valamint alsóbb néposztályunk nyomorának enyhítésére is, üdvös és jótékony befolyást gyakorolni.

Hogy egyebet nem említsünk, a városi és pusztai népkönyvtárak létesítése oly közszükségletet képez, melynek hiányát egész lakosságunk érzi s erre nézve egy-két kísérlet a pusztai iskoláknál már most is oly eredményt mutat, hogy az intézmény életképességére nézve nem lehet kétség.

A fenti működési körből új eszmeként szemelhetjük ki a szülési esetre szóló biztositást, mely sok szegénysorsú leendő anyának letörölné arcáról az aggodalom könyeit.

Ezen túl társadalmunknak számos oly baja van, melyeket hatósági eszközökkel és hivatalos úton orvosolni nem lehet; másrészt pedig nem is lenne helyén, hogy a társadalmi élet egész gondozását a hatóságra hagyjuk s ne adjunk tért oly elemek részvételének, melyek arra hivatottak szellemi erővel, a hazafias czélok körül nagy buzgalommal s a jótékony terén valóban érző szívvel rendelkeznek.

Egyesüljünk tehát, saját társadalmi életünk érdekében, saját bajaink orvoslására s az országos nemzetiségi és társadalmi viszonyok javításának támogatására a „Kecskeméti Nemzeti Szövetség” megalakulása útján.

Erre városunk minden polgára és polgárnoje képes, ki mint *rendes tag*, 3 évre évenkénti 1—1 koronát nélkülözhet, vagy mint *pártoló tag*, bármily csekély összeget ad, — sőt bizonyára számosan lesznek *működő tagok*, kik 3 éven át évenként 8—8 korona befizetését elvállalják vagy egyszerre a három évre 20 koronát fizetnek. *Alapító tag* lesz, ki egyszer-mindenkorra 100 koronát legalább 2 részletben fizet s *örökös tag*, ki egyszer-mindenkorra 500 koronát legalább három részletben fejezt, mely tagság az első törvényes örökösre átszármaztatható.

A fenti czélból az alakulás kimondása, továbbá a szervező bizottság megalakítása végett, — mely bizottság feladata a tag-

gyűjtés és az ügyviteli szabályzat kidolgozása lesz, — közelebb értekezlet tartását czéllozzuk, melyre városunknak az ügy iránt érdeklődő minden polgárát és polgárnojét meghívjuk.

Midőn még jelezzük, hogy az értekezlet tartásának helyét és idejét külön fogjuk közzétenni, a fent körülírt nemes czél érdekében kerjük városunk polgárait és polgárnoit, hogy az egyesületbe belépni sziveskedjenek s erre nézve hivatkozunk városunk lakosainak mindenkor tanúsított kiváló intelligens gondolkodására és emberbaráti érzelmeire.

Ezrekre támaszkodva, merjük hinni, hogy előkészítő lépéseink sikertelenek nem maradnak s az értekezleten városunk polgárai és polgárnoit számosan vesznek részt, hogy ez által Kecskemét városnak nemesszivű polgárai és polgárnoit a szövetség megalakítása útján egy oly hazafias, humanisztikus és kulturális intézményt adjanak, mely városunk magasan álló szellemi erejének és tekintélyének nemcsak mindenben megfelel, hanem valóban büszkesége lesz.

Kecskeméten, 1898. évi október hó 10-én.

Bagi László,
főjegyző.

Kada Elek,
polgármester.

A hámozott szőlő.

(Folytatás)

Sokáig drága volt az Ujvilágban a bor; egy arbo (12 kiló súly) 8 frton kelt, mi oly magas az XVI. század pénzérték viszonyaihoz mérve, midőn Las Casas Hispaniolába jött, hogy sokszor hiányzott a bor még a miséhez is. Éjszakamerikában csak 1620 óta természetnek borta, mióta az európai vevők, a francia és német vizezellérek ott meghonosították; igazi lendület azonban annak az Ohio folyó völgyében svájci bevándorlók adták. Az 1870-iki cenzus szerint Kalifornia már 68 $\frac{1}{2}$ ezer hektoliter bort szűrt. Missouri 12 ezret, Ohio 8 $\frac{1}{2}$ ezret, Illinois 4 ezer hektolitert.

Délamerikában a spanyol uralom idején csak Limának, Peru fővárosának volt joga bort termelni s azzal kereskedni. Ma jeles bort adnak Ica, Arequipa, Moquegua borkerületek. Hires ital Délamerikába nyugoti partján a pisko, Pisco városától elnevezve, hol azt a fűszeres szeszt gyártják, még pedig ott termett szőlőből; annyira jónak tartják azt a szintelen italt, hogy elibe teszik az európaiak még a cognac-nak is és belőle Limába nagy mennyiség kerül cserépedényekben, melyeket agyagfödével zárnak el.

A Panama szorosnál lakó kereskedők, ültetvényesek erősen élvezik a coctail nevű italt, a mely cukrozott jeges bor s bele áleo vagy gentiana tinctura jön, tekintettel pedig az ott arukodó lázakra, még quinin wine azaz chinin-nel földolgozott bor járul hozzá.

Ausztráliában 1887-ben 10 $\frac{1}{2}$ millió hektoliter bort szűrték, belőle Victoria gyarmat 4.479,584 et, Újdel-Wales 2.734,418 et, Dél-Ausztrália 2.156,270-et, Queensland 669,684-et, Nyugat-Ausztrália 446,804 hektolitert.

Franciaországban a fillokszera csapás igazolja, hogy a borkivétel csökken. — Ez 1886-ban 259 millió hektoliter volt, 1887-ben 233 millió, 1888-ban 211 millió, 1889-ben már csak 23.223.600 hektoliter. Spanyolországból a borbevitel Franciaország felé ekkor 7.756.015 hektóra rúgott, de az Itáliából való bevétel 1888-ban 2.701,214 hektoliterről 1.135,431-re esett.

Francia borból kellene készülnie a cognac-nak, de annak az anyja sokszor nem a borág nemes nedve. Kimutatta 1890-ben a Pharmac Zeitung, hogy 3576 francia szeszfőzőben az előállított 2.219,427 hektoliter cognac-nak mi volt az eredete. Készült pedig hektoliterekkel:

répából és molasse-ból . . .	1.485,555
burgonya és tengeriből . . .	648,255
szőlőborból . . .	38,699
törkölyből . . .	34,374
különféle anyagokból . . .	6,581

gyümölcs-borból	4.803
gyümölcsből	1,160

valódi borból gyártott cognac-nak literje ott helyben 80 frank, a behozatali vámia szintén 80, nálunk tehát a valódi francia cognac literje 80 frt. Ki ihat ilyen?

A champagnei bor gyümölcsének föltalója Don Perignon a Sancto Mauro bevanderendű szerzetes és Epernay mellett hantvilliersi apát a XVII. században; mikor harez tört ki a champagnei és burgundi bor között és a hadviselő felek nem a termelő, hanem Franciaország orvosi fakultásai voltak, hogy melyiket ajánlhatni inkább a betegek használatára: Don Perignon határozottan a champagnei rovására döntötte a győzelmet, úgy hogy míg a burgundiak hordója a XVIII. század közepén 300 frankon kelt, akkora mennyiség a Sillery champagneiból 1600 frankot ért. Szerette Goethe is nagyon.

A champagnei pezsgő gyárak márczius 31-én szokták üzleti esztendőjüket záni, ekkor tünt ki, hogy 1888/9-ben 22.558,084 üveggel küldöttek szét a világ minden tája felé, 2.223,760-nal többet, mint a megelőző évben. Kerek számban 100 millió üvegre rúgott a készlet, mit 5 évre számítottak elegendőnek. Hátha kimutatható volna, mennyi pezsgő meg el champagnei név alatt?

Maga Stájerország 1886-ban $\frac{1}{4}$ millió palackkal gyártott olyant. A régi jó idők emberei egy csöppet sem tréfáltak, ha borhamisításról volt szó. 1706-ban Ehrni Jakab pinézért ilyen merényletért lefejezték és a hóhér kiöntötte nyílánosan a hamisított bort mind és elégette s könyvet is, melyet a bor gyártás módjáról írt.

Próbát tettek Oroszországban bort készíteni czukorrépából és azt mondják felőle, hogy izével és zamatával nagyon emlékeztet a spanyol borokra.

Németország borterme 1870-ban 3 millió hektoliter volt. Több lehetne Alsó-Ausztriában, ha igaz volna, a mit a nép hisz, hogy karácsonykor az éjjeli mise alatt minden kút bort ad. Be sokat érne ebben a fillokszerás, peronosporás borvilágban karácsony éjszakáján egy alsó-ausztriai kút, ha az a naiv ige testté lenne. A lengyel néprege hozzá teszi, hogy a kúttakat hasztalan merített sorra az, a ki életében csak egy halálos bünt is elkövetett. Nevezetes, hogy Belgrádban már 1634-ben is egy pint újbor 84 krajczaron kelt, holott aligha volt fogyasztási adó igája alatt.

Thököly kibujdosott hada 1690. deczemberben Oláhországban sok bort talált. Hozott is Almádi vagy 60 vedres hordóval, de megjárta vele, rászédtek az oláhok. Csapa verette s jött abból vagy 12 veder igen finom bor, de azutan csak egyszerre elakadt; mert a hordó szőlő-gerezdékekkel volt megtöltve. Hosszú mezőn (Kimpolung) teli pinzéket is leltek. Cserei szállásán 7 nagy hordóval volt, itták pedig a bort a kenyér szük voltát pótolni vele és úgy neki esett az egész tábora a pinzékeknek, hogy ki nem vehette onnan Thököly ötöd napig. (Századok 1898. 503. 508.)

Ausztriában 1867—1893. között 1:1 millió hektoliterrel több bort termelt, mint nálunk, a hol elvette a fillokszera. Dobrudshában egy vadra (13 liter) közönséges bor ára csak 60 centimes, ugyaanyan a legrégibb és legjobbitól 3 frankért kapható.

A világ bortermele területei sorrendben hoznak millió hektoliterekben számítva:

Olaszország	30-600
Franciaország	28-000
Spanyolország	28-000
Magyarország és Ausztria	9-800
Portugália	6-000
Oroszország	3-350
Görögország	2-600
Rómánia	2-400
Algír	2-400
Németország	2-350
Bulgária	2-258
Törökország	1-268
Argentína	1-200
Északamerikai Unio	0-950
Fokföld	0-143
Tuniz	0-080
Ausztrália	0-075
Szamosz sziget	0-051

Nevezetes, hogy kancsuk szőlőbogyók jöttek dívatba Amerikában és e vékony, át-látszó héjú ipartermék finom bort vagy likört tartalmaz és úgy élvezi a közönség, mint a szőlőt, a szájában összenyomja és a héját kilöki. Az a czéljok a szőlőbogyó imitációknak, hogy az ember tetszése szerint való idő és mennyiségben élvezhessen frisítőt feltűnés nélkül. Egy dobozban 15 szem van és ára a tartalom minőségéhez képest 75 cent-ből 1 dollárig változó.

Kéves ember van, ki a szőlőt hámozva ne szeretné, de talán mindenkinél másképp nyilatkozik annak élvezete után a hatása. Szögfőjére üt a keleti rege, midőn azt jellemezní törekszik. Mikor ügymond az öreg Noeh a szőlőt ültette, addig settenkedett háta mögött a sátán, míg észrevétlenül bárány, oroszlán és disznó vérkeveréket öntött az új palánta tövéhez. Nem ártott az annak, sőt átment a nedűjébe, melyből az első pohártól szelid az ember, mint a bárány, a másodiktól dühös mint az oroszlán, a harmadiktól pedig épen olyan, mint a disznó. Rövid, de velős magyarázat.

Hanusz István.

IRODALOM.

II. **Ünnepi Beszéd.** Az 1848. évi márczius 15-ike és a magyar szabadságharc felszázados évfordulója s az 1848. évi törvények szentesítésének felszázados ünnepe alkalmából Kecskeméten tartott s az ünneppélyességeken elmondott magas szárnyalású összes beszédek gyűjtötte össze ifj. Bagi László, a város érdemes főjegyzője s azt a törvényhatósági bizottsági közgyűlés rendeletéből a város közönsége, az itt lefolyt ünnepek emlékeit és tanulságakat egy füzetbe foglalva a város lelkesen érző, hazafiás szívű magyar lakosságának ajánlja oly czélzattal, hogy az azokban foglaltakat elolvassa, lelkebe fogadja s gyermekei szívébe oltsa s nagy idők jöttén, nemzeti összetartás szükségének idején: ne feledje. A most közrebocsájtott füzetben számos oly megemlékezés foglal helyet, mely a felszázadves nemzeti küzdelmek és vívmányok dicsőitést foglalja magában s véleményünk szerint e visszaemlékezések méltók arra, hogy az igaz hazafiás érzület azokból újabb erőt és támogatást merítsen. A füzet magában foglalja, 1. a templomi, 2. iskolai, 3. a városi törvényhatóság, 4. a város polgárságának ünnepeleim elmondott beszédeket, részletesen megemlékezik a színházi díszelőadás, a díszbéd és a város kivilágításáról, úgy hogy Kecskemét ünneppségeinek teljes és hű képét nyújtja. Teljes elismerésünket fejezzük a hatóságoknak, mely így lehetővé teszi, hogy a város minden polgára megismerkedjék az akkor elmondott beszédekkel, s azok magasröptű, hazafiás szellemétől áthatva, édes hazánk és városunk fölvirágzásán közreműködni ösztönöztessek.

II. **Lóisme,** tekintettel a fajtanra és fogtanra, küllettanra, a bonz- és élettanra, patkolástanra, bel- és külbetegségek megismertetésére és a gyakorlatból merített gyógykezelésre. Irta nemes Dáskál György m. kir. honvéd főállatorvos, saját alá rendezte Erdősi Pál, Kecskemét th. városi állatorvos. Ezen második javított és ténylegesen bővített kiadás is igazolja, hogy Dáskál „Lóisme”-je nemesak által tudományos szakmunka, hanem a laikusok által is könnyen érthető modorban írt s 125 fametszetű ábrával ellátott mű, léhaogot pótol, s nemesak a lovasistiztek, hanem a gazdák, lótenyésztők, állatorvosok és gyógykóvácsoknak egyaránt szükséges. A mű helyes beosztás mellett a czimben foglalt részleteket, gyakorlati példákkal illusztrálva közli, s míg a lónevelés mintaszert keresztül vitelére, mint betegségek esetén annak gyógykezelésére okos tanácsokat ad. Az 515 oldalra terjedő nagy mű ára 4 frt, melynek újabb kiadásával Fekete Mihály könyvkereskedő a közönség elismerését méltán megérdemli. A könyv csinos kiállítása Tóth László könyvnyomdáját dicséri.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Közgyűlés.** A város törvényhatósági bizottsága f. hó 29-én tartja rendes havi közgyűlését, melyen az 1899. évi költségelirányzat is tárgyalásra kerül. A közigazgatási bizottság gyűlése 28-án lesz.

— **Halálöz.** Mély részvétellel értesültünk, hogy Szél Lajos földbirtokos, az igazi magyar typos és jellem egyik példányképe, egy általánosan nagy tisztelőben álló család feje, folyó hó 12-én munkás életének 76-ik évében elhalálozott. Temetése a közönség igazi részvételének kifejezése mellett folyó hó 14-én ment végbe. Haláláról a gyászboronult család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Özv. Szél Lajosné Molnár Zsuzsánna, mint hitves, gyermekeivel: Szél László és neje Gere Judith s ezek gyermekei, Szél Judith és férje Murakózy Ferenc s ezek gyermeke, — valamint özv. Szél Mártonné Sztk. T. th Zsuzsánna, mint édesanyja, Szél Judith özv. Sebők Lajosné, mint testvér, — úgy a maguk, valamint az összes rokonság nevében is, szomorodott szívvel jelentik szeretett férjének, illetve édesatyjuk, ipuk, nagyatyjuknak, valamint fiának, testvérének és rokonuknak Szél Lajos Kecskemét th. város bizottsági tagjának folyó hó 12-ikén este, életének 76-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme folyó hó 14-én délután 3 órákor fog — a IV. tized, Kakas-útcza 462. szám alatti gyászházat — az ev. ref. egyház szertartása szerint, a Felső temetőben örök nyugalomra tetetni. Kecskemét, 1898. évi október hó 13-án. Béke poraira!

— **Trachoma-orvosok.** A m. kir. belügyminiszter a város külterületén szervezett trachoma-gyógykezelés és az ezzel összekapcsolott szemvizsgálatok végzésére, f. évi okt. 15-től fogva a további intézkedésig, dr. Aczél Sándor, dr. Igács József és dr. Lengyel Bertalan orvostudorokat, az államkincstárból fedezendő 400—400 frtnyi évi javadalmazás mellett, trachoma-orvosokká nevezte ki.

— **Meghívó.** A Kecskemét-vidéki Természettudományi Társulat október hó 18-án (kedd) délután 4 1/2 órákor az arvaszék tanács-terében (városi székház II. emelet) gyűlést tart, melyre tagjait és az érdeklődő t. közönséget meghívja. Tárnyak: 1. Társulati ügyek, 2. Kecskemét-vidékének földesillagai bemutatással dr. Hollós Lászlótól, 3. A vadvirágok védelme Hanusz Istvántól.

— **Az evang. reform. főgimnázium fejlesztésére** — mint értesülünk — a közoktatásügyi kormány nagyobb segély kiutalványozását határozta el, úgy, hogy a reform. főgimnázium a kor kívánalmainak teljesen megfelelő szervezése teljesen biztosítottnak látszik. De midőn a ref. egyház nagymérvű állami segélyben részesül, vajjon az iskolának égnek meredő elkezdet építkezésére mikor áldoz már maga az egyház? Mert esodálkozunk, hogy a hatóság eltűri, hogy a félben maradt építkezéssel a különben monumentális épület a belső teret eldizsanteli.

— **Kecskemét város 1899. évre szóló költségelirányzatát** Hajagos József főkönyvelő összeállította s a városi tanácsoshoz bemutatta. A költségelirányzatok közülük a következő főbb tételeket: Kiadások: I. Személyi járandóságok 191,165 frt 10 kr. II. Igazgatási költségek 10,921 frt 30 kr. III. Közükségletek 65,595 frt 81 kr. IV. Jótékony intézkedésekre 26,690 frt 85 kr. V. Gazdasági kiadások 111,265 frt 5 kr. VI. Különfélek 268,386 frt 21 frt. VII. Tanügyi kiadások 120,792 frt 87 kr. VIII. Kötvek fentartása 15,024 frt 88 kr. a kiadások összege 809,122 frt 7 kr. Bevételek: I. Ingatlanok után 317,406 frt 11 kr. II. Javadalmak és közadóból 171,280 frt 77 kr. III. Cselekvő tőkék után 90,011 frt 98 kr. IV. Különfélekből 65,222 frt 66 kr. V. Tanügyi bevételek 52,439 frt 78 kr. VI. Közvetlen várm. 12,000 frt összes bevétel 708,361 frt 30 kr. Mutatkozik hiány 100,760 frt 77 kr., miből ha a szokásos 22,000 frtnyi pótdát leütjük még akkor is marad hiány mintegy 78,000 frt. A mi bizony szokatlanul nagy összeg s épen azért

nehéz feladat vár a pénzügyi bizottságra, melynek feladata, hogy az egyensúlyt a költségvetésben helyreállítsa; de hisszük, hogy az arra hivatott tényezők közreműködésével mint eddig, úgy ez alkalommal is sikerülni fog a költségvetésben az egyensúlyt adó-emelés nélkül helyreállítani.

— **Eljegyzés.** Kohn Elek fiatal kereskedő eljegyezte Bajáról Deutsch Teréz kisaszonnyt.

— **A szintársulat gyásza.** A muzsa gyászol. Egyik kedves tagját a szintársulatnak, Nagy Iluskát, a ki a mult évadban szeretetreméltósága és ügyességével a kecskeméti közönség és pályatársainak rokonszenvét érdemelte ki, a szerető szülők és pályatársak fájdalomra, a körülheltlen halál elragadta. Még Nagy-Körösön hült meg, s rövid betegség után Félegyházán halt meg. Haláláról pályatársai a következő gyászjelentést bocsátották ki: Csóka Sándor és Szintársulata szomorodott szívvel jelenti, hogy kedves pályatársuk: Bögözi Nagy Iluska, f. hó 12-én, déli 12 ór. kor, 22 éves korában, rövid szenvedés után meghalt. A megboldogult hült tetemei folyó hó 13-án, délután 4 órákor fognak az ev. reform. egyház szertartásai szerint, az alsótemetőben öröknyugalomra helyeztetni. Kelt Kun-Félegyházán, 1898. október 12. A kecskeméti szintársulat Béke lengjen porai felett!

— **Az anyakönyvi hivatal statisztikája.** Folyó hó 1-én töltötte be három éves főnállását az anyakönyvi hivatal, a mely 3 év alatt bejegyeztetett összesen 6553 születés, 4512 halálzás. Kihirdetettelt 1604 jegyespár s házasságot kötött 1204 pár.

— **Halálöz.** A következő gyászjelentést tettük: Szigeti Sándor és neje Teller Regina úgy a maguk, mint gyermekeik: Frigyes, Ernő és Olga, valamint az összes rokonság nevében is, mély fájdalommal tudatják kedves leányuknak, testvérüknek J. a n. k. a. n. k. folyó hó 12-én, életének 17-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A kedves halott porrései folyó hó 14-én d. u. 2 órákor fogak (I. tized Halasi-nagy-útcza 24. szám alatti házból) örök nyugalomra tetetni. Kecskemét, 1898. október 13-án. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Választás.** A községi iskolaszék folyó hó 9-én tartott ülésében, a szentkirályi puztai iskolánál megüresedett tanítói állásra Kiss Ferenc okleveles tanítót választotta meg.

— **Ellenőrzési szemle.** A cs. és kir. közhadsereg részéről Kecskeméten az ellenőrzési szemle folyó 1898. évi október hó 20., 21. és 22-ik napjain. Vasár-tör. Szerház-laktanyában reggeli pont 8 órákor fog megtartatni, az ellenőrzési szemlén résztvevni tartoznak, mindazon szabadságos, tartalékos és póttartalékos katonák, kik a folyó 1898. évben sem tényleges szolgálaton nem voltak, sem fegyvergyakorlatot nem teljesítettek, egyáltalán behíva s bevonulva nem voltak, mégpedig a következő rendben, ugyanis: Október hó 20-án a kecskeméti illetőségű, a 38. sz. cs. és kir. gyalogezredhez tartozó összes szabadságos, tartalékos és póttartalékos legénység. Október hó 21-én a kecskeméti illetőségű különböző csapatoknál szolgált huszár, tüzér, szekerész, hidász, utász, egészségügyi, élelmezési-s egyéb csapatokhoz tartozó szabadságos, tartalékos és póttartalékos legénység; végre október 22-én az itt Kecskeméten tartózkodó vidékiek, idegen illetőségű valamennyi szemlére kötelezett — a cs. és kir. közhadsereg ezredei- és csapatsteihez összes szabadságos, tartalékos és póttartalékos legénységnek kell megjelenni. A katonai igazolvány vagy szabadságjegy mindenki által magával hozandó, előírás szerint pipa és bot mellőzendő. Aki az ellenőrzési szemléhez későn érkezik, vagy arról elmarad, az köteles lesz 1898. évi november hó 11-én reggel pont 8 órákor ugyancsak a Szerház laktanyában megtartandó utóellenőrzési szemlén megjelenni s a főszemlérlől az elmaradást igazolni nem tudók szigorúan felelősségre vonatnak.

— **A m. kir. honvédség főellenőrzési szemléje** Kecskeméten folyó 1898. évi október hó 23. és 24-ik napjain fog megtartatni,

a következő sorrendben és pedig: Október hó 23-án mindazon kecskeméti illetőségű 1887., 1888., 1889., 1890., 1891., 1892., 1893., 1894., 1895., 1896. és 1897-ik években besorozott honvéd- és honvédpóttartalékos legénységnek, valamint a cs. és kir. közhadserégtől áthelyezett 1887-ik évfolyambeli tartalékos és póttartalékos honvéd gyaloglegénységnek kell megjelenni, kik a folyó 1898-ik évben sem tényleges szolgálatra, fegyvergyakorlatra, sem pedig kiképzésre behíva és bevonulva nem voltak. Október hó 24-én pedig az 1886. évben közvetlenül a honvédséghez besorozott és az 1886. évfolyamból a cs. és kir. közhadserégtől a honvédséghez áthelyezett összes tartalékos és póttartalékos gyaloglegénységnek, nemkülönb az összes honvédszázad lovaslegénység és vidéki illetőségű itt tartózkodó honvédeknek kell megjelenni, kik a folyó 1898-ik évben sem kiképzés, sem fegyvergyakorlatra, sem pedig tényleges szolgálatra behíva nem voltak. Az ellenőrzési szemle a fent kitűzött napokon reggeli pont 8 órakor a városi székház kis udvarán fog megtartatni, s mindenki honvéd-igazolványával köteles arra megjelenni, bot és pipa mellőzendő. A főszemlétől elmaradtak folyó évi november 17-től 27-ig utóellenőrzési szemlén lesznek kötelesek Félégházán megjelenni, a hol a főszemlétől lett elmaradásuk miatt felelőségre is vonatnak.

— **Megindult a heremagvásárlás.** Részint a külföldi, részint a belföldi kereskedők bejárják most a vidékeket és többen felhasználják egyes termelők tájékozatlanságát, mi által ezen gazdák alacsonyabban árakat magvakért, mint a jelenlegi piaci helyzetnél jogosan igényt tarthatnak. Részünkről kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni az egész gazdáközönséget, hogy ne pocékolja el az olesó áron löheremag-termesztését, hanem forduljon bizalommal Ma u t h n e r Ö d ö n hírneves budapesti mag-nagykereskedőhöz, küldjön oda mintát terméséből a mennyiség megnevezésével. Teljesen nyugodt lehet mindenki, hogy okvetlen megkapja a legmagasabb árt, mert általában ismert tény, hogy Mathernek óriási forgalma révén a legnagyobb szükséglete van heremagvakból és meg vagyunk győződve, hogy a legszolidabban lebonolyitást is e czégnél találják meg a termelők.

— **Isten hozta!** Várva-várt kedves vendégeink, hosszú téli estéink felvidítói: színészeink megérkeztek. Mint lapunk első helyén is jelezzük, a szüntársulat erőben meggyarapodva, a művészi tudás minden biztosítékával nyitja meg az idényt; míg az igazgató a közönség igényeivel szemben, a színirodalom legújabb termékeivel gazdagítja repertoírját, addig az ambiciózus művész-gárda szive melegét és legjobb tudását áldozva az ügynek, mindeusre dicsőségei lesznek a kecskeméti színészet fölvirágzásának. Hozta Isten őket körünkre, érezzék magukat otthonosan a majdan vigyék magukkal annak tudatát, hogy a kecskeméti közönség és sajtó mindenkor hálás elismeréssel jutalmazza nemes buzgóágukat és teljes jóakarattal kíséri hazafias működésüket. Még egyszer őszinte örömmel üdvözljük a vándorútról megtért kecskeméti szüntársulatot.

— **A jogakadémia polgársága** olvasó körének tisztikarát a folyó hó 14-én tartott közgyűlésében a következőképp alakította meg: tiszteletbeli elnökké: dr. Szigethy Lehel jogakadémiai tanár úr; elnökké: Szakáts József II. é. j. h.; alelnökké: Harkay József III. é. j. h.; főtisztikár: Kamrácz József III. é. j. h.; titkárra: Nyírny Béla I. é. j. h.; főjegyzővé: H. Nagy István I. é. j. h.; aljegyzővé: Prikkel Ferenc I. é. j. h.; pénztárnokká: Zana Ferenc II. é. j. h.; ellenőrré: Kiss György III. é. j. h.; könyvtárnokká: Füredi Gyula III. é. j. h.; háznagygyá: S. Kovács István III. é. j. h.; bizottsági tagokká: Bakonyi Lajos IV. é. j. h., Dömötör László, Oláh Gyula III. é. j. h., Curtutiu Cornél, Páthy Sándor és Szalontay Zoltán II. é. j. h.; pót-bizottsági tagokká pedig: Fekete László és Muraközy Zoltán I. é. j. h. választottak meg.

— **A harmadik kerületi községi képviselőtanács** a törvényhatósági bizottsági közgyűlés határozatához képest, közközházá leendő átalakítására vonatkozó részletes ter-

veket a mérnöki hivatal elkészítvén, tanácsi felülbírlás után, valószínűleg meg a f. havi közgyűlés naprendjére tűzött ki. Alkalmunk volt a terveket megismerléni s elmondhatjuk, hogy azok az igényeknek nemcsak megfelelőek, hanem azon intézmény tovább fejlesztését is czélul tűzve ki, közönségünk és a hygienia követelményeinek is teljesen megfelelőek. Ezzel kapcsolatban megemlíttük, hogy az így átalakításra kerülő iskola helyett, a város több pontján az I. és II. osztályok a központon, a színház mellett, az V. és VI. osztályok számára szükséges iskolaépületek a közel jövőben, lehet a jövő év folyamán mulhatlanul létesíttetni fognak.

— **Adakozás.** I. kimutatás. Ó cs. és kir. Felsége Erzsébet királyné emlékére adakoztak. 2-ik számú gyűjtő-íven: Ev. ref. egyház-tanács 100 frt. Kemény János gyűjtése 18 frt 40 kr. — 6-ik számú gyűjtő-íven: Kir. törvénytisztek tisztikara 36 frt. — 14-ik számú gyűjtő-íven: A cs. és kir. 13. sz. Jászkunvárosrendőrség tisztikara 100 frt. — 17-ik számú gyűjtő-íven: M. kir. pénzügyörög 50 kr. — 36-ik számú gyűjtő-íven: Szikviz-gyár részv. társ. 1 frt. — 56. számú gyűjtő-íven: Az I. tizedbeli lakosok (Tollas Gergely tizedes gyűjtése) 39 frt 77 kr. — 60. és 61-ik számú gyűjtő-íven: A III. tizedbeli lakosok (Józsa László tizedes gyűjtése) 76 frt 42 kr. — 66-ik számú gyűjtő-íven: A VII. tizedbeli lakosok (Pácsa Mihály rendőr gyűjtése) 23 frt 76 kr. — 67-ik számú gyűjtő-íven: A VIII. tizedbeli lakosok (Lovász Pál rendőr gyűjtése) 4 frt 40 kr. — 74-ik számú gyűjtő-íven: A VIII. tizedbeli lakosok (I. Kovács János, Baracsi Lőrincz és Deák Gergely rendőrök gyűjtése) 7 frt 45 kr. — 68. és 69-ik számú gyűjtő-íven: A IX. tizedbeli lakosok (Gyenes József tizedes gyűjtése) 21 frt 68 kr. — 72. és 73-ik számú gyűjtő-íven: A XI. tizedbeli lakosok (Berényi Ferenc tizedes gyűjtése) 43 frt 73 kr. — Összesen: 473 frt 11 kr.

— **Útazó-bundákat** rendeltek a városi tisztviselők, amint halljuk, és pedig azért, mert a városi székház helyiségeit maig sem fűtik. A szobákban alig van 10–12 fok a levegő hőmérséke, ami pedig egy ülve dolgozó emberre nézve eltarthatatlan; elhagyni a hideg termetek nem szabad, azért hát a bundarendelés. Hogy pedig mi az oka a fűtés-elhanyagolásnak, megcsüglik, mert az egész nyáron át nem ért rá a fűtő-mester a gépek kijavítását végezni s ahhoz október hó 14-ik napján fogott hozzá, meg kell várni, míg a javítási munka el lesz végezve. Hogy ez idő alatt hány tisztviselő betegszik ki hivatalából, azzal nem törődik senki.

— **Szép életkort ért meg Lénárt János IX. tizedbeli lakos,** a ki életének 99-ik évében folyó hó 13-án jobblétre szenderült. Sok jó és rossz időnek volt ő szemtanúja. Már 13 év óta munkaképtelen, azóta már csak mesélgetél unokái és dédunokáinak a régi világról, mikor még gyufa sem volt. Lénárt János 1800 augusztus hó 7-én született és 12 éves kora óta mindig napszámából élt. Betegséget soha sem ismert, csupán most halála előtt kezdték végtagjai megtagadni a szolgálatot.

— **A Kecskeméti Iparos Ifjúság Önképző Egyesülete** folyó hó 2-ikán tartotta meg szokásos szüreti mulatságát Beke Imre helyiségében, mely úgy erkölcsileg, mint anyagilag szépen sikerült. A mulatság kezdetét vette 6 és 7 óra között igen élénk szürettel, hol a pasztorleányok igazán a legnagyobb ügyességgel végeztek teendőiket, amennyiben a szőlőtolvajokat ügyesen elfogták. A szüretet tánc követte egész reggelig. A szürethez szőlőt, almát stb. adni szivesek voltak Deák Ilonka, Fazekas Juczika, Biró Juczika, Baracsi Eszti, Garzó Mariska, Kovács Juliska, Tormázy Szusika, Kovács Rozika, Marton Juliska, Bóna-nővérek. — Felülízetni szivesek voltak: Bóka Kálmán 50 kr., Csókás Sándor 50 kr., Szalkai József 50 kr., Szalkai Sándor 30 kr., Rendeckzi István 50 kr., ifj. Vértessy József 10 kr., Sutás Pál 50 kr., N. N. 10 kr., Gyórfi N. 10 kr. — Úgy a t. gyűmölcs-adományozók, mint a t. felülízetők fogadják ezúton is az egyesület leghalásabb köszönetét.

— **Hogy a posta mily óriási feladat megoldására képes,** az kitűnik, ha rövid figyelemre méltatjuk azokat a hivatalos jegyzékeket, a melyekkel a Budapesti Újságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősége a sorsjegyeket az országban szétküldte. Ezekből kitűnik, hogy folyó hó 4-ikén 4680, 5-én 2640, 6-án 4320, tehát három nap alatt 11640 ajánlott levelet adtak föl a budapesti főpostahivatalnál, mely leveleket még aznap továbbították. Ezek az ajánlott levelek újságíró-sorsjegyeket tartalmaznak, a melyeket megrendelés folytán küldött a kezelőség az egyes helységekbe. Hogy mily óriási érdeklődést tanúsít a közönség az újságírók sorsjátéka iránt, az ebből is fényesen kiviláglik.

— **Elgázolás.** Kocsisaink vigyázatlan hajtása napról-napra áldozatot követel. A helyett, hogy gondjaikra bizott lovakra ügyeljenek, ebumálnak, vagy azokat gardájuk iránt táplált bosszúból annyira elverik, hogy végre is féket vesztve, vadul száguldanak ide s tova, letipornak mindent és mindenkit, a ki útjába kerül. Egy ilyen esetnek esett áldozatul Kovács Györgyné helybeli lakosné, ki e hó 9-én épen a városi székház sordnykerítése mellett haladt, mikor a Gál N. helybeli hentes-iparos kocsisa sebesen hajtva követte őt. A szerencsétlen nőnek anyai ideje sem volt, hogy kitérhesen előle s így a lovak elgázolták, úgy hogy súlyosan sérült állapotban szállítottak lakására.

— **Kunyhó-feltérés.** Október hó 11-ikén virradóra, a Mária-hegyben Sente Varga János, a Szolnoki-hegyben Szőke Ferenc kunyhóját törték fel ismeretlen tettesek s vittek el azokból minden mozgatható tárgyat. A rendőrség a nyomozást megindította. Kérdjük a hatóságot, minek vannak hát a mező és hegyörök, ha a gaztolvajok garázdalkodásait megakadályozni nem képesek.

— **Mézvásár és mézközvetítés Bpsten.** A Magyar Országos Méhészeti-Egyesület a földművelésügyi miniszter támogatásával a múlt évben Budapest, a Közletken, mézértékesítő bizottságot létesített, egyrészt oly czélból, hogy legyen az országban egy olyan mézbevásárlási forrás, a hova a mézkelvelő közönség mindenkor bizalommal fordulhat, ha hamisítatlan jó minőségű mézet kíván vásárolni, — másrészt pedig, hogy a magyar méz részére a külföldi piacokat meghódítsa és hogy méhészeink, főként a mézpiacokon járatlanabbak, ne legyenek kénytelenek méhterményeiket potom áron vesztegetni. A méhészet ugyanis az utóbbi évtizedben óriási lendületnek indult; a lendület jóval nagyobb árnyokat öltött, mint a mézfogyasztók számára szaporodása, úgy hogy az utóbbi időben rendszeren nagyobb volt a mézpiacokon a kínálat is, mint a kereslet, a minek természetesen érzékeny árbanatlás lett a következménye. Ezen, a magyar méhészetet veszélyesen fenyegető bajon segitendő, az Országos Méhészeti-Egyesület, a fentemlíttet mézértékesítő bizottságot létesítette, oly szervezettel, hogy a méhészt-közönségre sem költség, sem kockázat nem hárulhat méze értékesítésénél és mégis igen tisztességes árakat képes elérni, ami úgy vált lehetségessé, hogy a bizottság összes tagja — csupa tekintélyes társadalmi állású tagja az egyesületnek — az ügy iránti lelkesedésből, nemcsak az összes teendőket vállalta el minden díjazás nélkül, hanem még a szükséges raktári helyiségeket is ingyen bocsátotta rendelkezésre úgy hogy csupán a kezelési és hirdetési költségek fedezendő, a melyek nagy forgalom mellett csak egy igen csekély százalékát képezik az eladott méz árának. A bizottság rövid másfélévi fennállása óta igen szép lendületnek indult — és nemcsak a méhészek és a magyar vevő közönség bizalmát nyerte meg teljesen, — hanem a külföldi piacokon is gyorsan tért hódított, úgy hogy ma már igen tekintélyes mennyiségek mennek kocsirakományszám a külföldre és oly árak érnek el, a melyekkel a termelők teljesen meg vannak elégedve. A bizottság természetesen csak kifogástalan mézet vesz át és átvétel után azonnal fizet, sőt még szállító edényeket is ad díjmentesen. Ajánljuk a hasznos hazafias bizottságot meggyenk méhészt-közönsége figyelmébe.

— **Birka-lopás.** B. Hajagos István Mostor 113. sz. a. tanyai lakos istállójából október 9-én éjjel egy darab bárányt emeltek el. Még eddig nem akadtak rá.

— **Pulyka-lopás.** Emeltettük már, hogy Kókai Pál tanyás úrréti lakosnak 40 darab pulykáját a tanyai lakása előtti tarlóról október 3-ikán délután elhajtottak. A rendőrségnek sikerült a pulykatolvajt Horvát Prokátor János 23 éves rovott előéletű napszamos személyében elcsipni, ki a rendőrkapitány előtt terepdelmes vallomást tevén, az ügyészségnek adatott át.

— **Tolvaj-cseléd.** Földváry József cseléd megtakarított pénzeszkéjét gazdájánál az istállóban egy ládácskában elzárva tartotta, cseléd társa Bábiczki István a pénzről hogy, hogyan tudomást szerzett s e hó 9-ik napján délután, míg Földvári sétálni volt, annak ládáját feltörte s abból 38 frtot elemelt. A rendőrség Bábiczkit még aznap este elfogta s annál a pénzt 9 frt híján meg is találta, mely összeget akkor elmulatott. Ügyük a bíróságnak adatott át.

Felelős szerkesztő: Laptulajdonos:
Ifj. TÓTH ISTVÁN. A KECSKEMÉTI SZABADELVŐ PÁRT.
Szerkesztőtárs: Kiadó:
Dr. NAGY MIHÁLY. TÓTH LÁSZLÓ.

NYILT-TÉR.

E rovatban közlöttekért nem felelős a szerkesztőség.

Nyilatkozat.

Alólírott kijelentem, hogy az Oláh Gyula joghallgató által rajtam elkövetett sértésért lovagias elégtételt nem veszek, hanem őt a kir. járásbírósnál följelentetem.

Mindennemű félreértések kizárása végett szükségesnek látom kijelenteni, hogy ezen elhatározásom indoka az, hogy a sértő, a kezem között levő írásos nyilatkozatok szerint, becsületszavát többször megszegvén s mindaddig, amíg azok illetékes fórum által Oláh Gyula jellemét nem érintőnek kijelentve nincsenek, — egyedül csak a bíróság útján szerzhetek magamnak elégtételt. Nem akartam ugyan ezeket nyilvánosságra hozni, de mivel Oláh Gyula az előzetesen felajánlott becsületbírósi eljárást nem fogadta el, saját repütációmát kénytelen vagyok ékkép megvédeni; mert ha nevezett lovagias elégtétel adására — amit a kezem között levő nyilatkozatok alapján jogom van állítani, — előzőleg képtelen volt, ellenem intézett támadásával magasabb erkölcsi kvalifikációt bizonyára nem szerzett.

Az említett írásbeli bizonyítékokat, arra hivatott egyéneknek, kész vagyok megmutatni. Kelt Kecskeméten, 1898. évi október hó 14-ikén.

Győrffy Pál,
joghallgató.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, csak akkor valódi, ha közvetlen gyarámból rendeltemek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és minta-zatban. *Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint hához szállítva, — mintákat pedig postafordulttalan küldenek.*
Henneberg G. selyemgyárát (s. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**
Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

HIRDETÉSEK.

Kiadó úrilakás.

A *Tehén-útcza* 267. szám alatti házban egy **3 szobás úrilakás**, nagy folyosóval, konyha-, éléskamra-, külön padlás-, pincze- és befásított udvarral, azonnali átvételre — vagy november elsejére — **kiadó**, — esetleg az egész ház **eladó**.
Tudakozódní lehet *Nagy (Grósz) Lipót* tulajdonos üzletében.
288—3—3

ÓRIÁSI GESZTENYÉT

5 kilogramos postai csomagban

1 forint utánvétellel

301 1—1

küld:

Péchy István,
Berkesz u. p. Nagy-Somkút.

Hirdetmény.

„Az Első Kiviteli Gőz-tégla-, Fedő-cserép- és Keramia-gyár Részvénytársaság” Igazgatósága felhívja a t. közönség figyelmét arra, hogy a *Mária-városi téglagyár-telepén nagy mennyiségű tégla van eladásra készen* a következő árak mellett:

1. Elsőrendű fehér tégla ezre	14 frt.
2. Másodrendű „ „ „	13 frt.
3. Gyenge vasas „ „ „	15 frt.
4. Erős „ „ „	16 frt.

Megrendelések elfogadtnak a helyszínen bármikor és a Kecskeméti Leszámitoló- és Pénzváltó-bank Részvénytársaságnál a hivatalos órák alatt.

Kecskemét, 1898. év október 6-án.

293 3—2

Az igazgatóság.

3 szobás lakás

folyó évi november hó elsejétől,
— esetleg azonnal is — kiadó.

288

Értekezhetni:

3 2

Littauer Mór divatarú-üzletében.

1673—1898. vgh. számhoz.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött bírósági végrehajtó ennellé közé teszi, hogy a kecskeméti járásbírósnak 1898. évi V. 909. számú végzésével Szabó Márton ügyvéd által képviselt *Békési Sándor* felperes részére *Burát József* alperes ellen 1870 frt követelés és jár erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesnél lefoglalt és 1114 frt 50 krra becsült ingóságokra V. 909/2 járásbírósi számú végzéssel az árverés elrendeltetvén, annak Kecskeméten, alperes lakásán II. tized 123. sz. házban levő megártására határidőül **1898. évi október hó 25-ik** napjának déle 10 órája tizenetük ki, a mikor a bíróság lefoglalt bolti berendezés, vagyosárúk és egyéb ingóságok a legelőbb ígérőnek készpénzheztes mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végreh. követelést megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban már eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttvel vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Kecskeméten, 1898. évi október hó 6. napján

Fritz Mór,

kir. bír. végrehajtó

299 1—1

ÚJ ÜZLET!

Vászon-kereskedés.

Van szerencsém a n. é. közönség tudtára juttatni, miszerint a helybeli piacon

vászon-kereskedést

rendeztem be. — ahol egyedül leghirnevesebb gyárosoktól tartok raktárt, melyek világhírrel bírnak a rendkívüli jó gyártmányaikról.

Nagy raktárt tartok:

Rumblerj vásznak-, czérna és len vásznak-, czérna Grádlíkból, Schorrl-féle Schiffjonok, pamut vásznak és csíkos damaszt Grádlíkból. Mindennemű *czérna damaszt terítékek-, abroszok és asztalkendőkből,* mindennemű *czérna damaszt kávékészletek-, pamut kávé abroszok-, czérna damaszt és len törülközőkből.*

Czérna és len kanavásznak-, Anginokból, derékajl-szövetekből. — Fränsenekből, Schmirkl, piquet Damen-barchettek- és egyéb mindenemű Barchettekéből.

Nagy raktárt tartok mindennemű *ágyterítők-, garnitúrák-* és mindennemű *paplanokból.* — Raktárt és főleg modelleket tartok *női konfekciókban, ú. m.: ingek-, corsetták- és alszocnyákban.*

Elfogadok *menyasszonyi kelengyék kiállítását minden kivételben.*

A kiszolgálás **szabott árak** mellett fog megtörténni s minden czikken kiírva látható a **szabott ár.**

A n. é. közönség pártfogásáért esdve, vagyok

mély tisztelettel: **KÖVES IGNÁCZ.**

241 10—8

A Kéttemplom-közben.

A „Piros Rózsá”-hoz.

